

FÖLDTUDOMÁNYOK OSZTÁLYA

RENDES TAGSÁGRA AJÁNLJA

Haas János

1947-ben született Budapesten. 2016 óta az MTA levelező tagja. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem kutatóprofesszora, aki kutatómunkáját 2017-ben történt nyugállományba vonulását követően is az MTA–ELTE Geológiai, Geofizikai és Űrtudományi Kutatócsoportjában végzi. Szűkebb szakterülete a szedimentológia, a rétegtan és a regionális földtan.

A hazai karbonát-szedimentológia iskolateremtő elindítója. Az MTA levelező tagjává választását követően kutatásainak fókuszába a különböző dolomit kőzetfajták képződési körülményeinek megismerése került. Társszerkesztője volt a *Magyarország Nemzeti Atlasza* (2018) *Földtan* fejezetének. 421 tudományos közleményéből 29 jelent meg levelező taggá választását követően. Független hivatkozásainak száma 2544, h-indexe 30. 2017 óta az MTA Földtudományi Doktori Bizottságának elnöke. A X. osztály képviselője az MTMT Tudományos Tanácsában. 2018-tól a Magyarhoni Földtani Társulat társelnöke. 2017-ben a Földtani Társulat Koch Antal-émlékérmét, 2021-ben Szabó József-émlékérmét nyerte el.

Ajánlók:

Árkai Péter, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Demény Attila, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Hetényi Magdolna, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kovács Zoltán

1960-ban született Egerben. Az MTA levelező tagja. A Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont Földrajztudományi Intézet és Szegedi Tudományegyetem Gazdaság- és Társadalomföldrajz Tanszék kutatóprofesszora, tanszékvezető egyetemi tanár. Szűkebb szakterülete a társadalomföldrajz.

Szűkebb szakterületén belül a városföldrajz nemzetközileg elismert képviselője. Levelező taggá választása óta kimagasló eredményeket ért el a fenntartható városfejlődés, ezen belül a városi területhasználat, az ökológiai lábnyom és a környezeti igazságosság vizsgálata terén. Eredményeivel hozzájárult a városfejlődés több hazai törvényszerűségének feltárásához, a hazai városföldrajzi kutatások elméleti és módszertani megújulásához. Iskolateremtő tevékenységét jelzi, hogy tudományos munkáira eddig több mint 3000 független hivatkozás történt. A *Magyarország Nemzeti Atlasza III. (Társadalom)* kötetének egyik szerkesztője. Az Academia Europaea tagja, az EUGEO nemzetközi szervezet elnöke.

Ajánlók:

Klinghammer István, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kocsis Károly, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Mészáros Rezső, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

LEVELEZŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA

Fodor László Imre

1961-ben született Budapesten. 2011 óta az MTA doktora. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Általános és Alkalmazott Földtani Tanszékének vezetője, tudományos tanácsadóként vesz részt az MTA–ELTE Geológiai, Geofizikai és Űrtudományi Kutatócsoport munkájában. Szűkebb szakterülete a szerkezetföldtan.

A szerkezetföldtan nemzetközileg is elismert iskolateremtő kutatója és oktatója. Részletes földtani térképezésből kiindulva ötvözi a terepi megfigyeléseket, méréseket, a fúrási és a geofizikai adatok értelmezését, továbbá a geokronológiai adatokat. Jelentős új eredményeket ért el az Alpi–Kárpáti–Dinári–Pannon régió kainozoos és mezozoos szerkezeti felépítésének és geodinamikai fejlődésének megismerésében. Kutatásaival hozzájárult a Pannon-medence késő miocén üledékképződésének és deformációjának jobb megértéséhez. A Dunántúli-középhegység késő jura és kora kréta képződményei szerkezeti deformációinak és üledékszerkezetének elemzése alapján új ősföldrajzi-geodinamikai modellt állított fel. A Rudabányai-hegységben új takarókat definiált, és megállapította a deformációk korát. Számos igen eredményes NFKIH OTKA-program vezetője, illetve meghatározó közreműködője volt. Kutatásainak eredményeit 502 tudományos közleményben tette közzé. A közreműködésével készült 111 cikk jelentős hányada elismert nemzetközi folyóiratokban jelent meg, és azokra 2600 független hivatkozást kapott, h-indexe 30. Munkásságát Semsey Andor Ifjúsági Emléké-

remmel (1992), több ízben Szádeczky-Kardoss Elemér díjjal (1993, 1995, 2000), Széchenyi Professzori Ösztöndíjjal (1997–2001), Bolyai János-ösztöndíjjal (2001–2004 és 2006–2009), Bohdan Swiderski-díjjal (2005, 2008), Szabó József-emlékéremmel (2009), MTA Akadémiai Díjjal (2014), Koch Antal-emlékéremmel (2018) ismerték el.

Ajánlók:

Demény Attila, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Haas János, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Harangi Szabolcs, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Horváth László

1950-ben született Budapesten. 2001 óta az MTA doktora. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Optikai és Kvantumelektronikai Tanszékének szakmai tanácsadója. Szűkebb szakterülete a légkörkémiá.

Korábban az Országos Meteorológiai Szolgálat vezető főtanácsosa, majd a Szent István Egyetem Növényteni és Ökofiziológiai Intézete Növényökológiai Kutatócsoportjának tudományos tanácsadója. Szakterületének nemzetközileg elismert, iskolateremtő, kiemelkedő egyénisége. Korábban a savas ülepedés témájában ért el eredményeket, amelyről monográfiát írt. Főbb kutatási területei: a kén-dioxid/szulfát légköri átalakulása mechanizmusának vizsgálata, a légszennyeződés hatása a Balaton vízminőségére, a csapadékvíz kémiai összetételének vizsgálata, a kén- és nitrogénvegyületek légköri száraz ülepedésének vizsgálata, a légköri nitrogénvegyületek körforgalmának vizsgálata. A nyomanyagok légkör-bioszféra közti kicserélődésének vizsgálata kapcsán számos hazai és 17 nemzetközi kutatási projektben vett rész, többségükben témavezetőként. Tudományos folyóiratokban megjelent cikkeinek száma 123, ezekre több mint 2000 hivatkozást kapott. Könyveinek, könyvrészleteinek száma 28; h-indexe 25. A légkör és a bioszféra közötti nyomanyagcsere kutatásában elért, nemzetközileg is kiemelkedő eredményeiért, tudományos kutatói, oktatói és szakmai közéleti tevékenysége elismeréseként 2012-ben Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetést kapott. 2016-ban kiemelkedő tudományos eredményeiért Akadémiai Díjjal tüntették ki.

Ajánlók:

Bozó László, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Gelencsér András, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Major György, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Mészáros Ernő, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Karátson Dávid

1964-ben született Budapesten. Az MTA doktora. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar Földrajz- és Földtudományi Intézet Természetföldrajzi Tanszék egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete a vulkanológia és a geomorfológia.

A vulkánmorfológia nemzetközileg legelismertebb művelőinek egyike. Kutatásai sikeresen ötvözik a geomorfológiát a vulkanológiával, a kormeghatározással, a paleomágnességgel. Vizsgálatai, melyeket eddig 11 OTKA- és FKFP-pályázat segített, döntően hozzájárultak vulkáni hegységeink kialakulásának tisztázásához. Vezető szerkesztője a Springer Kiadónál megjelenő, a Csomád vulkánt bemutató kötetnek (2021). Sokrétű nemzetközi kutatásaiból kiemelkedik Fulbright- és Humboldt-ösztöndíja, melyek keretében Arizona, illetve a Középső-Andok vulkánjainak felszínfejlődését vizsgálta. A 2010-es évektől nemzetközi kutatógárda élén rekonstruálta Szantorini késő bronzkori (minőszi kitörés előtti) domborzatát.

A legtöbb WoS/Scopus-idézést (912) kapott hazai természetföldrajzos kutató, összes független idézése 1054, publikációinak összesített impaktfaktora 97,80. Iskolateremtő oktatói tevékenységét 60 diplomamunka és 9 PhD-témavezetése jelzi (köztük egy ecuadori és egy francia–magyar *cotutelle*). Tudománynépszerűsítő munkásságából kiemelkedik a *Pannon Enciklopédia Magyarország földje* kötetének főszerkesztése. A Magyar Földrajzi Társaság Természetföldrajzi Szakosztályának elnöke. 2013-ban irányításával valósult meg a Kemenes Vulkánpark látogatóközpontja. 2012–2016 között a Nemzeti Kiválóság Program Magyar Kuratóriumának alelnöke volt. Az ELTE Etikai Testületének elnöke, az ELTE-n a TTK doktori tanács elnökhelyettese és a Földtudományi Doktori Iskola földrajz–meteorológia programjának vezetője.

Ajánlók:

Klinghammer István, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kovács Zoltán, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Major György, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Lichtenberger János

1956-ben született Szabadhídvégen. 2011 óta az MTA doktora. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar Geofizikai és Űrtudományi Tanszék egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete az űrfizika, az űridőjárás és az űrbiztonság.

A plazmaszféra és az űridőjárás nemzetközileg elismert kutatója, az ELTE Geofizikai és Űrtudományi Tanszékének egyetemi tanára, az Űrkutató Csoport vezetője, a Földfizikai és Űrtudományi Kutatóintézet tudományos tanácsadója. Elsőként dolgozott ki automatikus eljárást a villámok által keltett rádióimpulzusok (whistlerek) földi észlelésére és inverziójára, ami révén a plazmaszféra elektronsűrűsége folyamatosan monitorozható. A kifejlesztett eljárásokra alapozva széles nemzetközi összefogással egy globális és egyedi hálózatot (AWDANet) épített fel, amelynek közel 30 mérőállomása van Kamcsatkától Új-Zélandon át az Antarktiszig. A hálózatot jelentősen továbbfejlesztette a PLASMON (az első magyar konzorciumvezetésű EU-s – FP7-Space – projekt) keretében. A közel valós időben működő hálózat adatainak integrálása az Európai Űrügynökség operatív űridőjárás-űrbiztonsági szolgálatába folyamatban van. Három futó magyar-országi űridőjárás-műholdas misszió magyar vezető kutatója (Trabant, Csibisz-AI és Obsztanovka-2 az ISS-en). 65 nemzetközi és magyar kutatási pályázatot nyert el vezető kutatóként. Tudományos publikációinak száma 181, a független hivatkozásoké 1227. Az ELTE geofizikus MSc űrkutató-távérzékelő szakirány szakfelelőse. Az MTA Geofizikai Tudományos Bizottság és az URSI Commission H elnöke, az Űrkutatói Tudományos Tanács tagja, az *Acta Geodaetica et Geophysica* szerkesztőbizottsági tagja, az ESA tudományos programbizottságának (SPC) magyar képviselője.

Ajánlók:

Ádám Antal, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Rybach László, az MTA külső tagja, Földtudományok Osztálya

Szarka László Csaba, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Verő József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

M. Tóthné Farsang Andrea

1967-ben született Székesfehérváron. Az MTA doktora. A Szegedi Tudományegyetem Természettudományi és Informatikai Kar Geoinformatikai, Természet- és Környezetföldrajzi Tanszék egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete a természetföldrajz.

Főbb kutatási területe a talajtan, ezen belül a feltalaj elemtartalmának térbeli változása, a víz- és szélerózió okozta tápanyagvesztés becslése, az antropogén talajok osztályozása, valamint a talajtisztítás. Publikációi révén nemzetközileg is széles körben ismert. Eddigi munkássága során 331 közleménye jelent meg, közülük 10 könyvnek volt a szerzője, illetve társszerzője. Eddig megjelent publikációira 833 független hivatkozást kapott, h-indexe 16. Tudományos tevékenysége mellett

sokat tett a hazai földrajzoktatás korszerűsítése, a földtudományok közoktatásban elfoglalt helyzetének javítása terén. 2016 óta az MTA Földrajz Szakmódszertani Kutatócsoport vezetője. 2017 óta tagja az MTA Közoktatási Elnöki Bizottságnak. Iskolateremtő tevékenységét jelzi, hogy irányításával több mint 130 szakdolgozat, diplomamunka és 7 PhD-disszertáció készült. Eddigi oktató és kutató munkájának elismeréseként 2007-ben Mestertanár Aranyérmét, 2010-ben Felsőoktatásért Emlékplakettet, 2014-ben és 2019-ben Aranykréta Díjat kapott. A szegedi talajföldrajzi iskola megteremtésével elérte, hogy volt hallgatói az ország számos jeles egyetemén jelen vannak. 2021-től egyben a kolozsvári Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem oktatója. 2014 óta tagja az MTA X. Osztály Természetföldrajzi Tudományos Bizottságának, 2021-től a bizottság elnöke. Eredményes közéleti tevékenységét a Magyar Földrajzi Társaság Pro Geographia Díjjal (2018) ismerte el.

Ajánlók:

Kocsis Károly, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kovács Zoltán, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Mészáros Rezső, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Magyari Enikő Katalin

1973-ban született Debrecenben. 2016 óta az MTA doktora. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Környezet- és Tájföldrajzi Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára, valamint az MTA–MTM–ELTE Paleontológiai Kutatócsoportjának tudományos tanácsadója. Szűkebb szakterülete a palinológia és paleoökológia.

A jégkorszak végi klíma- és növénytakaró-változás nemzetközileg ismert kutatója. Elsőként írt le ~1500 éves periodikus vegetációváltozásokat az utolsó eljegesedés maximumán hazánk tavi üledékeiből. Ezeket grönlandi klímacyklusokkal korrelálva kimutatta, hogy az észak-atlanti tengeráramlat-változásokra a Kárpát-medence éghajlata és növényzete is gyorsan reagál. Megfigyelte, hogy az eljegesedés végén rövid lehűlési időszakokban térségünket csillapított klímaváltozás jellemezte, ami lehetővé tette a mérsékelt övi flóra egyes elemeinek túlélését. Igazolta, hogy a holocénben a Nagyalföld zömét az emberi hatások ~3000 évvel ezelőtti fokozódásáig lomblevelű erdős sztyepp borította. Kárpáti régióbeli eredményeit az európai klíma- és vegetációtörténeti rekonstrukciókba integrálta, és felhívta a figyelmet a térség refúgium szerepére. A Déli-Kárpátok hegyvidéki tavainak üledékén a paleoökológiai módszerek széles spektrumát alkalmazva feltárta a térség ökoszisztéma-változásait az elmúlt 15 ezer évben. Az elsők közt alkalmazott ősi DNS-vizsgálatokat populációgenetikai kérdések tisztázására, jellemezve a genetikai sokféleség válaszát a klímaváltozásra. Újabb kutatásai a megafauna-kihalás környezeti hátterének tiszt-

tázására és az utolsó 500 év gyorsuló tájváltozásaira irányulnak. 2019-ben a negyedidőszaki kutatások világszervezetének (INQUA) főtítkárává választották. 114 publikációja közül 31 D1, további 25 Q1 rangú folyóiratban jelent meg. Munkáira 1353 független idézés ismert, h-indexe 27.

Ajánlók:

Hetényi Magdolna, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Pálfy József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Vörös Attila, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Ósi Attila

1980-ban született Ajkán. Az MTA doktora. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Őslénytani Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete a paleontológia és a geológia.

Legjelentősebb tudományos eredményei új mezozoikumi ősgerinces lelőhelyek felfedezéséhez és dokumentálásához, továbbá az őshüllőkkel kapcsolatos paleobiológiai kutatásokhoz kötődnek. Munkája révén vált ismertté a mára már világhírű iharkúti dinoszaurusz lelőhely, melynek legfontosabb leleteit többek között a *Nature* hasábjain publikálta (2010). A környező országokban (Ausztria, Horvátország, Románia) is fontos felfedezéseket tett az őshüllők terén, amelyek új megvilágításba helyezik az európai késő mezozoikumi szigetfaunáról alkotott képünket. Paleobiológiai kutatásai a krokodilok, dinoszauruszok és repülő hüllők csoportjaira nézve hoztak új eredményeket, amelyek nagyban hozzájárultak a mezozoikumi gerincesek életmódjának és élethelyének pontosabb megismeréséhez. Kiemelkedő a különleges fogazatú krokodilok vizsgálata, melynek morfológiai és táplálkozásmódra vonatkozó eredményeit monográfiában publikálta.

Junior Prima Díjas és Magyar Felfedező Nagydíjas kutató és oktató, aki munkássága révén már hallgatóként tudományos műhelyt alapított. A tudományos iskolát az MTA–ELTE Lendület Dinoszaurusz Kutatócsoport keretében vitte tovább, és számos BSc-, MSc- és PhD-hallgatót indított el a tudományos pályáján.

85 tudományos közleményére eddig több mint 1100 független hivatkozást kapott, h-indexe 23. Több száz előadásával, televíziós, rádiós és online médiaszereplésével kimagasló ismeretterjesztő tevékenységet végez a természettudományok népszerűsítése terén Magyarországon.

Ajánlók:

Géczy Barnabás, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Mészáros Ernő, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Pálfy József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya
Vörös Attila, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Szűcs Péter

1964-ben született Abaújszántón. 2009 óta az MTA doktora. A Miskolci Egyetem általános és tudományos rektorhelyettese, a Műszaki Földtudományi Karon a Környezetgazdálkodási Intézet tanszékvezető egyetemi tanára, az MTA–ME Műszaki Földtudományi Kutatócsoport vezetője. Szűkebb szakterülete a hidrogeológia, a felszín alatti vízkészletek mennyiségi, minőségi védelme és fenntartható hasznosítása.

Tudományos eredményei a hidrogeológiai modellezési és kúthidraulikai eljárások fejlesztéséhez, a felszín alatti vízkészletek gazdálkodásához, mennyiségi és minőségi védelméhez, a geotermikus energia hasznosításához, valamint az ásvány- és gyógyvízkészletek feltárásához kötődnek. Fulbright- és egyéb szakmai ösztöndíjak eredményeként többéves nemzetközi kutatási tapasztalatot szerzett rangos kutatóintézetekben, többek között a Stanford Egyetemen (Stanford, USA). A hazai vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési folyamatban az Országos Vízgazdálkodási Tanács tagjaként vesz részt. Számos hazai kutatási és kiválósági, valamint több európai uniós HORIZON 2020 pályázat szakmai vezetőjeként teremtett jelentős pénzügyi forrásokat nagy léptékű hidrogeológiai alap- és alkalmazott kutatások végzésére. A KINDRA H2020 projekt hazai vezetőjeként kollégáival felmérték a hidrogeológiai kutatások helyzetét és jövőbeli lehetőségeit Európában. A tudományos utánpótlás képzésében jelentős szerepet játszik Miskolcon a Műszaki Földtudományi Karon a Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskola vezetőjeként és törzstagjaként, valamint az MTA Földtudományi Doktori Bizottság tagjaként. Aktívan részt vesz az MTA által kezdeményezett Nemzeti Víz tudományi Kutatási Program megvalósításában. A hidrogeológia és a vízgazdálkodás területén végzett, nemzetközileg is elismert szakmai, illetve tudományos tevékenysége elismeréseként 2019-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetésben részesült.

Ajánlók:

Bozó László, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya
Józsa János, az MTA rendes tagja, Műszaki Tudományok Osztálya
Kocsis Károly, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya
Kovács Ferenc, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya
Lakatos István, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya
Szarka László Csaba, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Török Ákos

1963-ban született Budapesten. 2013 óta az MTA doktora. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem geológusa, Szűkebb szakterülete a mérnökgeológia.

Geológus és környezetmérnök, a BME Geotechnika és Mérnökgeológia Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára, a mérnökgeológia nemzetközileg elismert, iskolateremtő egyénisége. Kutatási területe a karbonát szedimentológiától a mérnökgeológiáig terjed. A triász karbonátos rámpák és a műemléki kőanyagok vizsgálatával nemzetközi szintű elismertséget ért el, több mint 1800 független hivatkozást (h-indexe 25) kapott. Kiemelendők a *Stone in Architecture* (2011) kötetben és a szakterületén kiemelkedő *Engineering Geology*ban (Elsevier) megjelent publikációi is. A Geological Society London és a Springer Kiadóknál megjelent mérnökgeológiai kötetek szerkesztője, nemzetközi folyóiratok szerkesztőbizottsági tagja. Az MTA Földtani Tudományos Bizottság, az MFT Mérnökgeológia és Környezetföldtani szakosztály, valamint a Nemzetközi Kőzetmechanikai Társaság (ISRM) és a Nemzetközi Mérnökgeológiai és Környezetföldtani Szövetség (IAEG) MNB elnöke, korábban az NKFIH-OTKA GEOINT zsűri elnöke volt. Tagja az MTA Vagyonkezelő Testületének. A BME-n új, Mérnökgeológia MSc-szakirányt vezetett be. Négy doktori iskola tagja, a BME-n az Építőmérnöki Kar Habilitációs Bizottság és Doktori Tanács elnöke. Több mint 80 diplomamunka, 15 hazai és külföldi PhD és posztdoktori kutatás témavezetője. Széchenyi Professzori Ösztöndíj, Apáczai Csere János-díj, Bolyai-plakett, Pro Geologica Applicata Emlékérem és Akadémiai Díj elismerésben részesült.

Ajánlók:

Ádám József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Árkai Péter, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Demény Attila, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Haas János, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Pósfai Mihály, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

KÜLSŐ TAGSÁGRA AJÁNLJA**Dunkl István**

1959-ben született Budapesten. Kandidátusi értekezését a Miskolci Egyetemen és a Geokémiai Kutatólaboratóriumban készítette 1991-ben. Geológus, 1994 óta Németországban él, ahol jelenleg a Göttingeni Georg-August Egyetemen tanít és kutat. Szűkebb szakterülete a geokronológia.

Az alacsony hőmérsékletű termokronológia és a „nem konvencionális” geokronológia nemzetközileg elismert kutatója. Sokrétű tevékenységének legjelentősebb regionális munkái hegységövek (például az Alpok) kiemelkedésével, medencék termikus fejlődésével és törmelékeny üledékek származáselemzésével foglalkoznak. Módszertani fejlesztései a hasadványnyomadtatok statisztikai kiértékelésére (Felix Chayes-díj), a hélium termokronológia módszer kalibrálására és a hélium-ólom kettős datálás továbbfejlesztésére irányulnak. Publikációira több mint 6400 idézés ismert, h-indexe 43. Intenzív kapcsolatot tart számos hazai szakemberrel, és sok magyar hallgató projektjéhez nyújtott jelentős szakmai segítséget.

Ajánlók:

Haas János, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Harangi Szabolcs, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Pálfy József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Pósfai Mihály, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Hetényi György

1980-ban született Budapesten. PhD-t az École Normale Supérieure-ön (Párizs, Franciaország) szerzett. Geofizikus, az Université de Lausanne (Lausanne, Svájc) egyetemi professzora. Szakterülete a geofizika.

A közetlemezek peremén végbemenő, a klasszikus lemeztektonikán túlmutató folyamatok és azok kölcsönhatásainak kutatója. Hipotézisét a Himalája és a Tibeti-fennsík alá ékelődő Indiai-közetlemezre nagyfelbontású szeizmológiai tomográfias eljárással, gravitációs, reológiai és közettani fázisátalakulási modellezéssel mutatta be. Az AlpArray program egyik megálmodója, fő megszervezője és szakmai vezetője, ami által az európai földfizika nagyformátumú személyiségévé vált. Kapcsolatrendszerének (amelyben Magyarország kiemelt helyet foglal el) kiterjedtségét jellemzi a Nepálban általa létrehozott iskolai szeizmológiai hálózat. Lektorált publikációinak száma 67, idézet: 1917, h-indexe 24, IF: 223,825.

Ajánlók:

Ádám Antal, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Rybach László, az MTA külső tagja, Földtudományok Osztálya

Szarka László Csaba, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Verő József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Miklós László

1949-ben született Tornalján (Szlovákia). 1994 óta a Szlovák Tudományos Akadémia doktora (SZTA DSc, Szlovákia, környezettudomány). 1973 óta az SZTA Tájökológiai Intézet (Pozsony, Szlovákia) főmunkatársa, 1994 és 2019 között, nyugdíjazásáig a Zólyomi Műszaki Egyetem (Zólyom, Szlovákia) tanára. Tájökológusként, természetföldrajzusként szűkebb szakterülete a táj mint geoszisztéma, a lejtődinamika, az ökológiai hálózatok kutatása.

Főbb kutatási eredményei a tájökológia, tájtervezés és az ökológiai stabilitás területi rendszere elméletéhez és módszertanához kötődnek. Megalkotta *Szlovákia tájatlását* (2002), *Szlovákia Reprezentatív Geoökoszisztémáinak Atlaszát* (2010). Oktató több egyetemen, számos tudomány- és oktatásszervezési tisztség betöltője. Mint környezetvédelmi államtitkár (1990–1992), miniszter (1998–2006), parlamenti képviselő (2006–2010) kutatási eredményeit a környezetvédelmi politikában, törvényekben és a tervezési folyamatokban is eredményesen érvényesítette. Számos magas rangú szlovákiai és nemzetközi szakmai funkciót töltött be. 2013-ban a Magyar Érdemrend Középkeresztje kitüntetésben részesült.

Ajánlók:

Bozó László, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kocsis Károly, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kovács Ferenc, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Kovács Zoltán, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Lakatos István, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Mészáros Rezső, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Tari Gábor

1963-ban született Szegeden. PhD-fokozatát a Rice Egyetemen (Houston, USA) szerezte 1994-ben. Geológus és geofizikus, jelenleg az OMV (Ausztria) főgeológusa. Szűkebb szakterülete a szerkezeti geológia és szénhidrogénföldtan.

2007-ig az USA-ban dolgozott, azóta Ausztriában él, de mindig aktív résztvevője és alakítója maradt a magyar tudományos életnek. Legidézettebb cikkei az Alp–Kárpát–Pannon-térség szerkezeti és geodinamikai fejlődésével foglalkoznak. Kutatja az afrikai passzív peremek szerkezetét, a sótektonika globális példáit, a regionális medencefejlődés és a szénhidrogénföldtan kapcsolatait. 81 közleménye 3865 hivatkozást kapott, h-indexe 29 (GS). Rendkívül aktív a szakmai közéletben: a Geological Society of America International Division elnöke volt, és 12-szer ő szervezte az American Association of Petroleum Geologists

európai konferenciáit. A nemzetközi szakmai közösség több jelentős díjjal jutalmazta.

Ajánlók:

Ádám Antal, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Haas János, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Harangi Szabolcs, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya

Pósfai Mihály, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Szarka László Csaba, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

TISZTELETI TAGSÁGRA AJÁNLJA

Kathryn Anne Whaler

1956-ban született Salisburyben (Egyesült Királyság). PhD-t a Cambridge-i Egyetemen szerzett. Az Edinburghi Egyetem professzora, szűkebb szakmai területe a geofizika.

A geomágnesség, a mágneses műholdadat-modellezés, a geofizikai inverzió, a Föld magdinamikája és hőtörténete, a magnetotellurika és a potenciáltér-elmélet kutatója. Pályáját elméleti geofizikusként kezdte (egy *Nature*-publikációval), majd terepi kutatási projektek vezetőjeként folytatta. Most folyó projektje az ESA Swarm (mágneses műholdas) missziójában mért adatok tudományos elemzésére irányul. Vezetése alatt a világban több mint húszan lettek geofizikus kutatóvá. Volt elnöke a Royal Astronomical Societynek, jelenleg (2019–2023 között) a Nemzetközi Geodéziai és Geofizikai Unió elnöke. Tudományos, oktatási, ismeretterjesztő és közéleti munkásságában Eötvös Lorándra példaképként tekint.

Ajánlók:

Ádám Antal, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Ádám József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Bozó László, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Rybach László, az MTA külső tagja, Földtudományok Osztálya

Szarka László Csaba, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Verő József, az MTA rendes tagja, Földtudományok Osztálya

Völgyesi Lajos, az MTA levelező tagja, Földtudományok Osztálya